

Důchodová reforma musí být především reformou příčin.

Příspěvky do „fondu důchodového pojištění“ se odvíjejí od počtu plátců (zaměstnanců) a výše jejich hrubých příjmů. Proč však právě a jen od těchto veličin? Není zrovna tohle důvodem, že se prostředků na důchody nedostává, když na druhé straně jsou vytvářeny, koncentrovány (a také zneužívány) obrovské zisky globálního kapitálu? Cím je způsoben tenhle paradox? Demografickým vývojem, který plodí nedostatek potenciálních pracovníků? Při dosavadním schématickém nahlížení na problém jistě. Ale není to jen výmluva, není to v podmínkách tržní ekonomiky jen důsledek onoho schématického pohledu? V současné době je v Česku nějakých 550 tisíc nezaměstnaných. Co by dělal, kde by pracoval ten zhruba jeden milión prácechopných obyvatel země, který by tu byl při pozitivním demografickém vývoji? Nebylo by to tak, že bychom tu měli 1,55 miliónu nezaměstnaných? – kdo by je uživil?

Důvod problémů je v nesprávném, přežitém pojetí zdrojů důchodového fondu. A může za to především vývoj – „průmyslová revoluce“, která snižuje potřebu lidské práce. V období mechanizace, komputelizace a automatizace výroby podíl pracovníka na tvorbě zboží, které realizované trhem vytváří zisk, významně poklesl a dále klesá. Finanční trhy mnohdy i díky svým „bublinám“ poskytují dostatek prostředků na rozvoj, který dále snižuje potřebu lidské práce, a tím i odměny za ni. Mzdy nerostou způsobem odpovídajícím růstu zisku a dostává je navíc čím dále méně lidí. Zkuste z toho našetřit na důchodové pojištění odpovídající míře odvodové povinnosti těch současných i budoucích důchodců z doby jejich aktivní pracovní činnosti!

Reforma důchodů? Ano. Jenže Bismarckův model z roku 1883 se již skutečně přežil. Ne principiálně, tedy jako průběžný, ale z hlediska zdrojů důchodového pojištění. Tím zdrojem už nemůže být jen příspěvek z mezd zaměstnanců, ať už z jejich vlastního podílu, nebo z podílu zaměstnavatele. Musí to být ještě solidární podíl ze zisku, na jehož vzniku se čím dál méně podílí bezprostřední zaměstnanecká práce, navíc nedostatečně honorovaná, když její dřívější většinový podíl je přebírán úrovní technologie a know-how, rostoucí intenzitou práce nevyjímaje.

Přítom je jen přirozené, že „třetí pilíř“ fondu důchodového pojištění by musel vznikat a přitékat tam, kde je vykonávána činnost, která onen zisk svou velikostí odtržený od reálných souvislostí,

vytváří. Představa, že by prostředky z něho tekly do „daňových rájů“, je nepřijatelná. Stejně jako je nepřijatelný trvalý nárek nad cenou práce v Česku. Ano, je pravda, že nějakých 33,5 % odvodové povinnosti nad částku hrubé mzdy zaměstnance je v evropských poměrech poměrně dost. Ale co říkáte, vážení kritici té odvodové povinnosti skutečnosti, že **cena lidské práce je v Česku na čtvrtině průměrné ceny v EU**, s níž se chceme srovnávat?

ZDROJ inspirace ANS:

<http://outsidermedia.cz/retro-duchodova-reforma-nebo-radeji-reforma-pricin-ii/>